

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. juli 2003 af Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — Tredje Afdeling — i sagen Lorenzoni Roberto mod 1) Commune di Carrara og 2) Bipielle Riscossioni SpA

(Sag C-428/03)

(2004/C 21/18)

Ved kendelse afsagt den 21. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2003, har Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — Tredje Afdeling — i sagen Lorenzoni Roberto mod 1) Commune di Carrara og 2) Bipielle Riscossioni SpA forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- A) Udgør en afgift, der opkræves af en kommune i en medlemsstat ved udførsel af varer til en anden medlemsstat, når varen forlader en kommune i den første medlemsstat, en afgift med tilsvarende virkning som udførselstold, selv om afgiften også opkræves ved udførsel af varer fra kommunen til et andet sted på medlemsstatens område.
- B) Er de gældende nationale bestemmelser, hvorefter denne afgift opkræves, forenelige med fællesskabsretten? Navnlig ønskes det oplyst, om bestemmelsen i den statslige lov nr. 749 af 15. juli 1911 (med senere ændringer og tilføjelser), hvorved der til fordel for Carrara Kommune pålægges og opkræves en afgift på marmor (og dets biprodukter), der udvindes på kommunens område og som transporteres bort derfra (den såkaldte marmorafgift) er i overensstemmelse — eller i strid med — artikel 23 (tidl. artikel 9) i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvori det bestemmes, at »Fællesskabets grundlag er en Toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning«, og med artikel 25 (tidl. artikel 12), der bestemmer, at »Told ved indførsel og udførsel og andre afgifter med tilsvarende virkning er forbudt mellem medlemsstaterne. Dette gælder også finanstold.«
- C) Er denne afgift på marmor i overensstemmelse med traktatens artikel 81-89 (tidl. artikel 85-90 og 92-94), som tilsigter at gennemføre af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes, og at fjerne de eksisterende hindringer for at nå dette mål?
- D) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares benægtende — henset til, at der for den kommune, hvori afgiften på marmor (og dets biprodukter) opkræves, ikke er fastsat særlige foranstaltninger til fordel for Den Italienske Republik i den nævnte traktat — ønskes det oplyst, om

en ordning, hvorefter der pålægges en økonomisk byrde (marmorafgiften) på varer, der udføres fra en kommune til andre områder i den samme stat, er forenelig med fællesskabsretten, eller om denne særlige økonomiske byrde udgør en mindre gunstig behandling af de varer, der er bestemt for disse områder, i forhold til de varer, der udføres til andre medlemsstater, og om denne økonomiske byrde resulterer i en hindring af de frie varebevægelser inden for fællesmarkedet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. juli 2003 af Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — Tredje Afdeling — i sagen Duegi Trasporti Srl mod Commune di Carrara

(Sag C-429/03)

(2004/C 21/19)

Ved kendelse afsagt den 21. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. oktober 2003, har Commissione Tributaria Provinciale di Massa e Carrara — Tredje Afdeling — i sagen Duegi Trasporti Srl mod Commune di Carrara forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- A) Udgør en afgift, der opkræves af en kommune i en medlemsstat ved udførsel af varer til en anden medlemsstat, når varen forlader en kommune i den første medlemsstat, en afgift med tilsvarende virkning som udførselstold, selv om afgiften også opkræves ved udførsel af varer fra kommunen til et andet sted på medlemsstatens område.
- B) Er de gældende nationale bestemmelser, hvorefter denne afgift opkræves, forenelige med fællesskabsretten? Navnlig ønskes det oplyst, om bestemmelsen i den statslige lov nr. 749 af 15. juli 1911 (med senere ændringer og tilføjelser), hvorved der til fordel for Carrara Kommune pålægges og opkræves en afgift på marmor (og dets biprodukter), der udvindes på kommunens område og som transporteres bort derfra (den såkaldte marmorafgift) er i overensstemmelse — eller i strid med — artikel 23 (tidl. artikel 9) i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvori det bestemmes, at »Fællesskabets grundlag er en Toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning«, og med artikel 25 (tidl. artikel 12), der bestemmer, at »Told ved indførsel og udførsel og andre afgifter med tilsvarende virkning er forbudt mellem medlemsstaterne. Dette gælder også finanstold.«

- C) Er denne afgift på marmor i overensstemmelse med traktatens artikel 81-89 (tidl. artikel 85-90 og 92-94), som tilsigter at gennemføre af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes, og at fjerne de eksisterende hindringer for at nå dette mål?
- D) Såfremt ovenstående spørgsmål besvares benægtende — henset til, at der for den kommune, hvori afgiften på marmor (og dets biprodukter) opkræves, ikke er fastsat særlige foranstaltninger til fordel for Den Italienske Republik i den nævnte traktat — ønskes det oplyst, om en ordning, hvorefter der pålægges en økonomisk byrde (marmorafgiften) på varer, der udføres fra en kommune til andre områder i den samme stat, er forenelig med fællesskabsretten, eller om denne særlige økonomiske byrde udgør en mindre gunstig behandling af de varer, der er bestemt for disse områder, i forhold til de varer, der udføres til andre medlemsstater, og om denne økonomiske byrde resulterer i en hindring af de fri varebevægelser inden for fællesmarkedet.

Især:

1. Er det kun »traditionelle« homøopatiske lægemidler, der er omfattet af den særlige, forenklede registreringsordning i henhold til artikel 14 ff. i direktiv 2001/83/EF?
2. Hvis dette spørgsmål skal besvares bekræftende, kan et lægemiddel, der er blevet fremstillet ved anvendelse af bibliografisk beviste homøopatiske stammer, men som ikke rent faktisk er blevet anvendt som homøopatisk middel i denne kombination inden det tidspunkt, hvor man forsøgte at opnå en registrering heraf, da også opfattes som et »traditionelt« lægemiddel,

eller

giver artikel 15, andet punktum, andet led, i direktiv 2001/83/EF mulighed for, at en medlemsstat som forudsætning for at registrere et homøopatisk lægemiddel, som er fremstillet ved anvendelse af flere homøopatiske stammer, kræver, at der fremlægges bibliografisk dokumentation, der vedrører kombinationspræparatet som sådant?

(¹) EFT L 311, s. 67.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. august 2003 af Verwaltungsgericht Berlin i forvaltningssagen meta Fackler KG mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-444/03)

(2004/C 21/20)

Ved kendelse afsagt den 28. august 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. oktober 2003, har Verwaltungsgericht Berlin i forvaltningssagen meta Fackler KG mod Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er bestemmelsen i § 39, stk. 2, nr. 7a, i Arzneimittelgesetz forenelig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF (¹) af 6. november 2001 — direktiv 2001/83/EF — for så vidt bestemmelsen udelukker registrering af et lægemiddel, der er sammensat af bibliografisk beviste homøopatiske bestanddele, når lægemidlets »anvendelse som homøopatisk ... lægemiddel ikke er almindelig kendt«?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. oktober 2003 af Bundesvergabeamt (Wien) i sagen STRABAG AG mod Österreichische Bundesbahnen.

(Sag C-462/03)

(2004/C 21/21)

Ved kendelse afsagt den 27. oktober 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. november 2003, har Bundesvergabeamt i sagen STRABAG AG mod Österreichische Bundesbahnen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 93/38/EØF (¹) fortolkes således, at det, i modsætning til de øvrige former for virksomhed, som er omfattet af artikel 2, stk. 2, litra c), på transportområdet »kun« er drift af net, der skal anses for at være sektorvirksomhed?
2. Hvilke former for virksomhed er omfattet af begrebet »drift af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane« i artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 93/38/EØF? I hvilket omfang skal foranstaltninger på infrastrukturområdet henregnes hertil? I hvilket omfang er foranstaltninger på infrastrukturområdet omfattet af begrebet »tilrådighedsstillelse af net«?